Dosarul nr.2-15837/2025

HOTĂRÎRE
în numele Legii

04 februarie 2026 mun.Chișinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
preşedinte de şedinţă, judecător - Lavric Larisa
grefier - Bulgac Gheorghe

în sediul instanței, în ședință publică a judecat în procedura contencioasă cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Dorogoi Ion împotriva lui Tănase Silviu cu privire la apărarea onoarei și demnității,

a constatat:

Argumentele participanților la proces

La data de 14 iulie 2025, Dorogoi Ion s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Tănase Silviu cu privire la apărarea onoarei și demnității.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la data de 26.06.2025 a avut loc Adunarea Generală a Asociaților Î.M. „*****” S.R.L., la care au participat asociații companiei și reprezentanții acestora, la sediul companiei din șos. *****, mun. Chișinău.

În calitate de reprezentant al asociatului *****a fost prezent reprezentantul prin procură, Silviu Tănase, el participând în caliatet de reprezentant al asociatei *****, la fel prin procură.

Față de toți asociații companiei - *****, reprezenantul asociatei ***** și el fiind prezent la fel în calitate de reprezentant al Galinei Timotin, după mai multe dispute între asociați și reprezentanți, Silviu Tănase a spus în adresa sa cu voce ridicată: „tu și ti anini de fumeie, văi, *****”, într-un mod evident ofensator, agresiv și disprețuitor. Această formulare nu doar că denotă o lipsă de respect față de persoana sa, dar exprimă și o diminuare intenționată a imaginii sale în fața tuturor participanților. Cuvântul *****” este utilizat ca o insultă, pentru a sugera slăbiciune, lipsă de caracter sau inteligență, ceea ce, în contextul în care a fost rostit, echivalează cu o injurie clară și asumată. În continuare, Silviu Tănase a vociferat, tot în cadrul aceleași adunări următoarele: „Vasea, i-ai dat răspuns și înșepe și n-al asculta pe ***** ista”.

Potrivit dicționarului explicativ a limbii române, *****înseamnă „o forma de înapoiere sau deficiență mintală mai ușoară decât idioțenia și imbecilitatea, în care individul nu poate depăși însușirea cunoștințelor corespunzătoare primelor patru clase primare." Aceasta la fel fiind catalogată drept o injurie adresată intenționat față de el.

Conform Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23-04-2010, art. 7, dreptul la respectul onoarei, demnităţii şi reputaţiei profesionale, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie, iar conform art.2 - injurie – exprimare verbală, scrisă sau nonverbală care ofensează intenţionat persoana şi care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică.

În cadrul Adunării Generale a Asociaților Î.M. „*****” S.R.L., desfășurată la data de 26.06.2025, începând cu ora 13:00, a fost supus unei agresiuni verbale directe și publice din partea reprezentantului prin procură Silviu Tănase. În prezența celorlalți participant, acesta a vociferat expresii ofensatoare și

nefondate, catalogându-l în mod jignitor drept ***** – o afirmație care presupune o afecțiune psihică gravă, cu scopul evident de a-i diminua imaginea, autoritatea și credibilitatea în fața asociaților. Această afirmație nu doar că este falsă, dar și ofensatoare, întrucât face referire la- o condiție medicală gravă și stigmatizantă, cu scopul de a-l umili și de a-l discredita. Modul ridicat și agresiv în care a fost rostită această insultă, în cadrul unei adunări oficiale, face ca gravitatea faptei să fie și mai accentuată. Onoarea și demnitatea sa personală și profesională au fost serios afectate prin această atitudine jignitoare și lipsită de respect, ceea ce constituie o ofensă intolerabilă într-un context civilizat și profesional. Condițiile injuriei sunt prevăzute de art. 7 alin. (6) - (7) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23-04-2010: se consideră injurie exprimarea care cumulează următoarele condiții:

a) exprimarea intenționată verbală, scrisă sau nonverbală nu corespunde, normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică;

b) permite identificarea persoanei vizate.

Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (6) poate solicita exprimarea scuzelor și repararea prejudiciului moral și material cauzat.

Astfel, persoana vizată este el, fiind utilizată în adresa sa, în timp ce vorbea cu administratorul companiei *****e, Silviu Tănase a spus: „Vasea, i-ai dat răspuns și înșepe și n-al asculta pe ***** ista”

Normele de conduită-într-o societate democratică nu acceptă adresarea către o. persoană în astfel de mod, cu ofense, intenționat de a diminua din onoarea și demnitatea sa. La caz, onoarea și demnitatea sa a fost lezată prin injuriile aduse în adresa sa de către Silviu Tănase, fiind numit *****”, *****, iar într-o societate democratică astfel de comportament este inacceptabil, ca e, fiind o persoană cu studii superioare, să fie ofensat în public.

Astfel, adresările injurioase *****” și ***** vociferate de Silviu Tănase în adresa sa au fost spuse față de ceilalți asociați și reprezentanți ai companiei Î.M. „*****” S.R.L., ceea ce confirmă faptul că Silviu Tănase a transmis injuria la mai mult de două persoane.

Respectiv, la data de 01.07.2025 a adresat o cerere prealabilă către pârâtul Silviu Tănase prin care a solicitat exprimarea scuzelor publice, compensarea prejudiciului moral cauzat în sumă de 00 lei 01 bani, însă prin răspunsul din 11.07.2025 pârâtul nu a fost de acord să satisfacă solicitările sale.

A solicitat reclamantul exprimarea scuzelor publice de către Silviu Tănase în formatul următor: convocarea unei noi Adunări Generale Extraordinare a Asociaților Î.M. „*****” S.R.L., cu chestiunea de pe ordinea de zi care va fi următoarea: Exprimarea scuzelor publice de către Silviu Tănase către Ion Dorogoi.

La Adunarea Generală Extraordinară a Asociaților Î.M. „*****” S.R.L. Ia care Silviu Tănase își va cere scuze de la el personal, în prezența persoanelor care au fost la Adunarea Generală a Asociaților Î.M. „*****” S.R.L. din 26.06.2025 și anume în prezența: asociaților companiei - *****, *****, reprezentantul prin procură a asociatului *****, reprezenantul asociatei ***** și el, Silviu Tănase va vocifera textul următor: „îmi cer scuze de la reprezentantul asociatei *****, Ion Dorogoi, pentru ofensele aduse la data de 26.06.2025 și pentru comportamentul meu lipsit de respect, ceea ce nu se vă mai repeta în adresa domnului Ion Dorogoi.”. Compensarea prejudiciului moral cauzat în sumă de 00 lei 01 bani de către Silviu Tănase în contul său.

Reclamantul Ion Dorogoi nu a participat la examinarea în fond a cauzei, solicitând, prin cerere, examinare în lipsă.

Pârâtul Silviu Tănase în ședință de judecată a susținut circumstanțele de fapt și temeiurile de drept indicate în referința depusă la data de 30.09.2025, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată că fiind nefondată.

A indicat că, la data de 26.06.2025 a participat la Adunarea generală ordinară a SRL ***** în calitate de reprezentant prin procură a asociatului SRL ***** - *****, nefiind asociat al companii cu dreptul de a convoca adunări, ci doar a-l reprezenta la împuternicirea acordată pe asociatul *****. Adunarea generală a asociaților a fost una ordinară anuală, nu a fost extraordinară. Respectiv, este cert că

nu deține atribuții și nu este în drept de a convoca astfel de adunări, inclusiv pentru a cere scuze în fața unui format concret de persoane (asociați, reprezentanți, etc). respectiv este o cerință imposibil de executat chiar si la admiterea eventuală a actiunii.

A menționat pârâtul că, la adunarea din 26.06.2025 au participat și alți reprezentanți prin procură, respectiv, e imposibil să fie convocate aceste persoane la o adunarea extraordinară pentru a fi prezenți și a audia scuzele de rigoare ale unui reprezentant care poate să nu fie delegat de asociatul pe care îl reprezenta anterior să-i reprezinte interesele la o eventuală adunare în contextul dorinței lui Dorogoi Ion, or adunările asociaților unei societăți cu răspundere limitată, conform prevederilor Legii SRL și legislației civile se convoacă de persoane expres prevăzute în Lege. Astfel, convocarea poate avea loc în baza hotărîrii administratorului, în baza cererii unui asociat cu anumite condiții. În lista exhaustiva a persoanelor care pot convoca adunarea nu sunt incluse persoane neîmputernicite corespunzător, nici instanța nu figurează ca subiect care ar putea decide asupra convocării unei adunări a asociaților cu o chestiune pe ordinea de zi care nu ține de chestiunile acestei entități, ci de pretinsul drept subiectiv încălcat pretins al unei persoane care nu este parte din componența asociaților persoanei juridice în cauză.

Concomitent, adunarea asociaților din 26.06.2025 a fost una în format închis, nepublică. Procesul-verbal al adunării din 26.06.2025 la fel nu este un act juridic public. Prin urmare, totul ce avut loc la adunare, luările de cuvânt ale participanților, este consemnat în procesul-verbal al acestei adunări. Or, conținutul procesului-verbal al adunării respective nu reflectă și nu adeveresc alegațiile reclamantului. Totodată, procesul-verbal menționat este unul definitiv, nefiind contestat de participanți.

Cu referire la prejudiciul moral în suma de 00 lei 01 bani care este unul derizoriu, suma fiind indicată în opinia sa ca o batjocoră din partea unei pretinse victime a pretinsei injurii. Reclamantul nu a probat în nici un fel daunele morale pretinse, or nu a demonstrat prin ce mod i-a fost cauzată dauna morală, iar descrierea unilaterală a circumstanțelor de către reclamant nu poate constitui pretinsa prejudiciere morală.

Invocarea de către reclamant precum că ar fi fost supus unei agresiuni verbale directe si publice la adunarea din 26.06.2025, catalogarea fiind una jignitoare, în scopul de a diminua imaginea, autoritatea și credibilitatea în fața asociaților, a remarcat că nu poate prejudicia „imaginea și autoritatea, credibilitatea" a reclamantului Dorogoi Ion, or, imaginea sa în fața asociaților *****, *****, *****s, prezenți la adunarea din 26.06.2025 - este deia una știrbită prin acțiunile sale ilegale pentru care a fost condamnat penal prin sentinta din 20.05.2025, conform art. 310 Cod penal - falsificarea probelor, or, imaginea lui Dorogoi Ion este știrbită în public, fiind constatat de instanța penală situații legate de adunarea asociaților, prezentarea probelor etc., care în contextul comportamentului reclamantului pe parcursul circa unui an ca reprezentant al asociatului ***** în SRL *****, SRL *****, SRL *****, inclusiv la adunarea asociaților din 26.06.2025, lasă o imagine stirbită inadmisibilă si urîtă unei persoane care este avocat de profesie si ar trebui să fie un exemplu demn de urmat clienților, cetățenilor, persoanelor cu care interacționează și nu necesită a fi probată în careva fel în acest litigiu.

Totodată, imaginea lui Dorogoi Ion este știrbită și prin faptul că în mass-media de mai multi ani, înainte de incidentul din 26.06.2025, se indică informatia că a fost avocatul lui Veaceslav Platon, este avocat raider, autorul unor scheme ilegale și atacuri raider în privința unor companii din Republica Moldova. Concomitent, compotramentul lui Dorogoi Ion ca reprezentant și avocat prin mandat al asociatei ***** la adunarea asociaților din data de 26.06.2025, precum și la toate adunările în perioada de circa un an la care reprezintă interesele acestei asociate, a depus circa 19 acțiuni în justiție, fiind constatat de adunarea generală a asociațiilor SRL ***** că a comis abuz de drept, a prejudiciat imaginea companiilor și asociaților prin comportamentul său, induce compania intenționat în insolvabilitate fictivă, cu scopul de a delapida averea asociaților, cu intenția de a acapara conducerea companiei în detrimentul asociaților, inclusiv si la companiile afiliate SRL *****, SRL *****, la care reclamantul este reprezentantul asociatului ***** - denotă faptul unui comportament lipsit de etică, provocator, cu atacuri inadmisibile la persoană, cu provocarea conflictului în cadrul adunărilor, comportament batjocoritor, ofensator în adresa asociaților și reprezentanților, inclusiv a unui reprezentant al asociatului care este la fel de profesia de avocat al administratorului și, respectiv, este un comportament absolut nedemn profesiei de avocat. Prin comportamentul descris supra, a provocat la emoții toți cei prezenți, au fost adresări

obraznice si nedemne asupra soției sale care nu este asociat și nu era prezentă la adunare, reclamantul neavând nici un raport cu ea pentru a se expune asupra persoanei sale și cărorva evenimente și situații legate de ea.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind materialele cauzei, audiind explicațiile pârâtului, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a respinge integral cererea de chemare în judecată din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

Iar, în baza art. 130 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de legislaţie. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.*

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Așa dar, circumstanțele litigiului, după cum au fost constatate din suportul probatoriu administrat, pot fi rezumate după cum urmează: la data de 26.06.2025 a avut loc Adunarea Generală a asociaților Î.M. „*****” S.R.L., cu participarea asociaților și a reprezentanților acestora, inclusiv reclamantul Ion Dorogoi, în calitate de reprezentant al asociatei ***** și pârâtul Silviu Tănase, reprezentantul asociatului *****.

Reclamantul susține că a fost supus unei agresiuni verbale directe și publice din partea pârâtului care s-a exprimat în adresa sa într-un mod evident ofensator, agresiv și disprețuitor, iar expunerile cu voce ridicată: „tu și ti anini de fumeie, văi, *****”; ”Vasea, i-ai dat răspuns și înșepe și n-al asculta pe ***** ista”, denotă, în accepțiunea reclamantului, lipsă de respect și exprimă diminuare intenționată a imaginii sale în fața tuturor participanților. Cuvântul *****”, în opinia reclamantului, a fost utilizat ca o insultă, iar contextul în care a fost rostit echivalează cu o injurie.

Prin cererea prealabilă adresată pârâtului Silviu Tănase, reclamantul Ion Dorogoi a solicitat exprimarea scuzelor publice, compensarea prejudiciului moral în sumă de 00 lei 01 bani, fiind recepționată de către pârât la data de 04.07.2025.

La data de 15.07.2025, Ion Dorogoi a depus prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând exprimarea scuzelor publice de către pârâtul Silviu Tănase în cadrul Adunării generale extraordinare a asociaților convocată în acest scop, pentru ofensele aduse și pentru comportamentul lipsit de respect.

Conform art.32 alin.(1), (2) din Constituția Republicii Moldova, oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

Potrivit art.16 alin.(1) Cod civil, orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității și

reputației sale profesionale, iar conform alin.(2) al aceluiași articol, orice persoană este în drept să ceară dezmințirea informației ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională dacă cel care a răspândit-o nu dovedește că ea corespunde realității.

În aceiași ordine de idei, instanța de judecată menționează că, garanta exercitării dreptului la libera exprimare, precum şi unui echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei reprezintă scopul Legii cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23 aprilie 2010.

Conform art.2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23.04.2010, termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificaţii:

-defăimare – răspândirea informației false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputația profesională a persoanei; răspândire a informației – proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptând persoana lezată);

- informație – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine; fapt – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită;

- judecată de valoare – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit;

- injurie - exprimare verbală, scrisă sau nonverbală care ofensează intenţionat persoana şi care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică.

- scuze - declaraţie prin care persoana îşi exprimă regretul pentru injurie sau pentru informaţii despre viaţa privată şi de familie.

În conformitate cu art.3 alin.(1)-(4) al Legii sus citate, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atît conținutul, cît și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează. Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești. Restrîngerea libertății de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin.(3) și doar în cazul în care restrângerea este proporțională cu situația care a determinat-o, respectîndu-se echilibrul just dintre interesul protejat și libertatea de exprimare, precum și libertatea publicului de a fi informat.

Potrivit art.7 alin.(1)-(7) al Legii nr.64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat. Persoana lezată prin răspândirea unor judecăți de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecățile de valoare cumulează următoarele condiții: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informație. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(4) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, sau publicarea unei replici, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat. Se consideră injurie exprimarea care cumulează următoarele condiții: a) exprimarea intenționată verbală, scrisă sau nonverbală nu corespunde normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică; b) permite identificarea persoanei vizate. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (6) poate solicita exprimarea

scuzelor și repararea prejudiciului moral și material cauzat.

În acord cu art.24 alin.(1) Legii cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat, iar potrivit alin.(2) articolului indicat, pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspândirii informaţiei, deşi a luat toate măsurile de diligenţă, nu putea şti că prin acţiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informaţia răspândită este de interes public.

Articolul 25 din Legea menționată operează cu următoarele prezumții: orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de persoană privată sau publică se interpretează în favoarea acordării statutului de persoană publică. Orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de interes public sau curiozitate se interpretează în folosul acordării statutului de interes public. Orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de judecată de valoare sau relatare cu privire la fapte se interpretează în favoarea acordării statutului de judecată de valoare. Orice dubiu rezonabil cu privire la existenţa şi cuantumul prejudiciului moral se interpretează în favoarea acordării unei compensaţii de 1 leu. Orice alt dubiu care nu este demonstrat conform regulilor prescrise de lege se interpretează împotriva restricţionării libertăţii de exprimare.

La acest subiect, instanța reține și faptul că, persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persoana care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale.

Reglementările similare sunt prevăzute şi la art.24 al Legii cu privire la libertatea de exprimare în conformitate cu care, sarcina probațiunii este pusă pe seama reclamantului care trebuie să dovedească că pârâtul a răspândit informaţia, îl vizează şi este defăimătoare, informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă, sau judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient, existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat.

În context, se reține faptul că, libertatea de exprimare prevăzută de art.10 CEDO este una dintre libertățile fundamentale, care are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogată chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție a progresului acesteia și ale dezvoltării fiecăruia. Libertatea de exprimare este atât un drept în sine, cât și un drept absolut necesar pentru realizarea altor drepturi garantate de Convenție și acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi și comunica informații ori idei, fără a exista limite frontaliere ori impuse de autoritățile publice.

În acest sens instanța reține în speță că, sub rezerva paragrafului 2 din art.10, libertatea de exprimare este valabilă nu numai pentru informațiile sau ideile primite favorabil ori considerate ca inofensive sau indiferente, dar și cele pentru care rănesc, șochează sau neliniștesc, precum și privește nu numai conținutul informațiilor dar totodată și mijloacele de transmisiune sau de captare a acestora, deoarece orice restricție adusă lor atinge dreptul de a primi și comunica informații.

Prin coroborarea normelor de drept invocate, în contextul respectării drepturilor omului enunțate în Preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanța de judecată conchide că libertatea de exprimare nu este importantă doar prin valoarea sa intrinsecă, dar și prin rolul central pe care îl joacă în respectarea altor drepturi înscrise în Convenție, în particular, dreptul la protecția reputației și a drepturilor altora.

Prin cadrul legal sus-menționat, legislatorul consfințește garanțiile juridico-civile de apărare a

drepturilor personale nepatrimoniale ale persoanelor fizice și juridice la onoare, demnitate și reputație profesională, astfel că, în speța dedusă judecății, urmează a fi stabilită existența unui echilibru între respectarea dreptului la libertatea de exprimare și a dreptului la apărarea onoarei, demnității și a reputației profesionale.

Sub aspectul celor citate supra, este de menționat că, imaginea unei persoane fizice, reprezintă aprecierea acesteia din partea societății, iar afirmațiile care denigrează persoana, sunt acelea care nu corespund realității și discreditează onoarea, demnitatea persoanei în opinia publică sau în opinia unor persoane din punctul de vedere al respectării legilor, principiilor morale ale societății.

Mai mult, legislatorul a diferențiat 3 tipuri de lezare a onoarei, demnității sau reputației profesionale care cad sub incidența acestuia: a) răspândirea relatărilor false cu privire la fapte; b) răspândirea judecăților de valoare fără substrat factologic suficient și c) injuria. Fiecare tip prezintă diferențieri în regimul de apărare a persoanei lezate de această informație.

Răspunderea juridică pentru răspândirea relatărilor false cu privire la fapte se poate exercita prin două mijloace: 1) rectificarea sau dezmințirea informației; 2) repararea prejudiciului moral și material cauzat. Răspunderea juridică va fi dispusă doar în cazul în care vor fi întrunite toate cele trei condiții enumerate în art.7 alin.(2) din Legea nr.64/2010.

Dreptul la libera exprimare și dreptul publicului de a primi informații prin intermediul mass-media, sunt garantate de Legea cu privire la libertatea de exprimare, dar și art.32 din Constituția Republicii Moldova, art.19 din Declarația universală a drepturilor omului și de art.10 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentele.

Respectiv, în raport cu normele citate supra, instanța consideră că expunerile pârâtului Silviu Tănase în cadrul Adunării generale a asociaților din 26.06.2025, nu reprezintă altceva decât opinia ultimului, or, pretențiile reclamantului în această privință se bazează doar pe modul de expunere și expresiile utilizate.

La examinarea unor litigii ce țin de lezarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale prin răspândirea judecăților de valoare, instanța urmează să țină cont și de tonul informației difuzate, limbajul utilizat, or, din poziția expusă de reclamant, rezultă că ultimul este indignat de utilizarea cuvintelor *****”, *****.

Instanța de judecată, urmare audierii înregistrării audio a Adunării Generale a asociaților Î.M. „*****” S.R.L., cercetării conținutului procesului-verbal al adunării desfășurate la data de 26.06.2025, reține atmosfera tensionată și atitudine ostilă între participanți, generală, inclusiv, de conduita manifestată de către reclamant care intervenea în timpul discursurilor altor participanți cu remarce apreciate ca fiind obraznice și denigratoare, în special adresate pârâtului Silviu Tănase și la adresa soției pârâtului și atrage atenția asupra faptului că pârâtul și-a expus opinia (o judecată de valoare) personal vizavi de acțiunile reclamantului.

De altfel, în principiu, afirmațiile care îl vizează pe Ion Dorogoi reprezintă judecăți de valoare, or, pârâtul Tănase Silviu și-a expus opinia cu referire la unele aspecte legate de experiența/relațiile cu reclamantul, conduita fiind determinată de comportamentul simultan al reclamantului, or, relațiile ostile demonstrează că nu a existat o intenție unilaterală de defăimare, ci un conflict spontan, cuvintele utilizate nefiind atribuite la categoria celor necenzurate.

Prin urmare, la caz, nu este necesară interferența în libertatea de exprimare în privința declarațiilor/expresiilor invocate a fi defăimătoare, or, dreptul la libertatea de exprimare este aplicabil nu numai în cazul unei „informații” sau „idei” care sunt primite în mod favorabil sau privite ca inofensive sau ca o chestiune de indiferență, dar și în cazul în care ofensează, șochează sau deranjează statul sau orice parte a comunității.

De asemenea, instanța ține să menționeze că, onoarea este un sentiment complex, determinat de percepţia pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputaţia înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate.

Respectiv, orice atingere adusă demnităţii şi reputaţiei persoanei - o expune pe aceasta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relaţiilor sociale, iar lezarea onoarei presupune că persoana simte schimbarea opiniei societății despre sine.

După cum se constată la caz, reclamantul invocând că adresările ofensatoare, umilirea și discreditarea sa publică sunt denigratoare, defăimătoare şi calomnioase, care a adus atingeri reputației personale și profesionale, contrar prevederilor legale menționate, nu a demonstrat prin probe concludente că expunerile respective îi cauzează prejudiciu de imagine, că ultimul a fost exclus din sfera relaţiilor profesionale, sociale, fiind schimbată opinia și atitudinea asociaților Î.M. „*****” S.R.L. despre sine.

Iar în virtutea legii, aspectul defăimător al informației nu se prezumă, ci persoana care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității și/sau a reputației. Este necesar a se evidenția că defăimătoare sunt considerate acele informaţii care relatează despre încălcarea legilor şi a normelor de convieţuire/normelor morale, făcând persoana să fie condamnată moral de opinia publică sau de unii indivizi în particular.

Reieșind din circumstanțele cauzei, în baza probelor administrate, instanța de judecată reține că nu au fost stabilite în cadrul examinării pricinii temeiuri legale ce-ar restricționa dreptul la libertatea de exprimare și nu a fost stabilit nici un indiciu de natură să determine faptul, că a avut loc lezarea onoarei și demnității ale reclamantului, astfel, acțiunea depusă este pasibilă de respins, ca fiind neîntemeiată.

În continuare, se reține, că potrivit art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Iar conform art.2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Respectiv, pretenția de reparare a prejudiciului moral este neîntemeiată, deoarece nu au fost constatate careva atingeri aduse drepturilor acestuia.

Raportând normele legale citate la circumstanțele de fapt stabilite pe parcursul judecării în fond a cauzei, instanța conchide asupra netemeiniciei cererii de chemare în judecată depusă de Ion Dorogoi împotriva lui lui Tănase Silviu cu privire la apărarea onoarei și demnității,

În conformitate cu prevederile art.art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Dorogoi Ion împotriva lui Tănase Silviu cu privire la exprimarea scuzelor publice în cadrul adunării generale extraordinare a asociaților Î.M. ***** S.R.L. pentru comportamentul lipsit de respect și ofensele aduse la data de 26.06.2025, compensarea prejudiciului moral cauzat în sumă de 00 lei 01 bani, se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președinte de ședință,
Judecător Larisa Lavric